

Lezingen: Wijsheid 7, 7-11; Hebr. 4, 12-13; Marcus 10, 17-30.

Een vraag, die ons bezig kan houden, beste mensen is: hoe slaag ik in het leven, hoe word ik gelukkig? Iedereen wil dat wel: tevreden terug kunnen zien op een voorbije dag, goed in het vel zitten, met een voldaan gevoel gaan slapen. En dat over een langere periode in het leven; eigenlijk over heel het leven. Er zijn er die het voldane- of geluksgevoel zoeken in de leidinggevende positie die ze innemen, of in het vermeerderen van hun bezit, de toename van hun geld via beleggingen of aandelen. Er zijn er die heel erg letten op hun gezondheid, hun kleding en uiterlijke verschijning. Velen zijn bezig met hun carrière in het maatschappelijke en/of bedrijfsleven of in de politiek, de sport, de entertainmentindustrie, de praatprogramma's op de TV is. Dat alles kan voor degenen die dat aangaat bijdragen aan een gevoel van een slagend en gelukkig leven. Het laat ook allemaal zien, dat ons bestaan zich op deze aardbodem afspeelt en wel in de tijd van leven, de ieder van ons geschonken is. We weten evenwel allemaal dat we kwetsbare wezens zijn, kwetsbaar in gezondheid, kwetsbaar in wat we ondernemen. Hoe kwetsbaar, heeft de coronapandemie maar weer eens aangetoond. Maar kwetsbaarheid wordt ook zichtbaar in stroomstoringen, overstromingen, het wegvallen afgelopen week van facebook, Instagram en WhatsApp; door hackers die het bedrijfsleven lamleggen. Ze zijn de oorzaak van onzekerheid wereldwijd, soms paniek. Het lijkt wijs te zijn je er niet met heel je wezen aan vast te klampen.

De verhalen uit de H. Schrift van vandaag, over wat wijs is en over wat je moet doen om duurzaam te slagen in het leven, reiken ons waarden aan die onze kwetsbaarheid overstijgen. Jezus richt zich tot een man die duurzaam wil slagen. Hij vraagt: 'Goede meester, wat moet ik doen om het eeuwig leven te verwerven'? Naast een materieel geslaagd leven wil hij 'een moreel goed leven'. Hij wil tevreden te zijn omdat hij het goede heeft gedaan. Jezus wijst dan op de zogenoemde 10 Geboden, en vooral op dat gedeelte dat gaat over de minimum vereisten voor een goede verhouding met de medemens: niet doden, geen echtbreuk plegen, niet stelen, niet liegen, niemand tekort doen, vader en moeder eren.

De man blijkt moreel hoogstaand en heeft trouw volgens de geboden geleefd. Dat is al heel wat. Maar Jezus geeft aan dat de belangrijkste vraag is 'waar het in je leven ten diepste om gaat'. De jonge koning Salomo bidt om inzicht in wat wijs is. Bij de man in kwestie blijkt het zijn gehechtheid aan zijn materiële bezit, terwijl het leven eindig is en ons bezit tijdelijk. Het bezit blijkt voor de man zijn uiteindelijk houvast. Daar kan hij niet buiten. Ontdaan vertrekt hij. Maar bij de leerlingen van Jezus blijkt begrip voor de man. Ze vragen: 'wie kan –bij al onze gehechtheden- dan nog gered worden'? Is de eis van Jezus niet veel te hoog? Dat is dat nog 'menselijk'? Bij Petrus gaat echter langzamerhand een licht op: Je kunt volop bezig zijn met je normale bezigheden en genieten van wat je hebt. Maar je moet er geen slaaf van worden. De navolging van Jezus en zijn manier van leven, zijn gericht op zijn hemelse Vader, zijn zich geven, geheel en al, voor het heil van zijn medemens, daar gaat het uiteindelijk om, ook wat ons betreft. De leerlingen van Jezus hebben in hun waardering van de dingen een omslag gemaakt. Ze zijn Jezus gevolgd en worden nu al honderdvoudig beloond in de wijsheid, die ze in de omgang met Jezus hebben opgedaan. Daar zit een belofte in van leven voorgoed, dat over de grens van dit leven reikt in de toekomst. Het is deze wijsheid waarvoor Salomo heeft gebeden en die hem dierbaarder is geworden dan goud, zilver, gezondheid schoonheid en zelfs het licht. Bidden ook wij om wijsheid te mogen inzien wat werkelijk belangrijk is om voor te leven gedurende de tijd die ons gegeven is. AR